

**Samtale mellem
Rikke og
psykologen Birgitte**

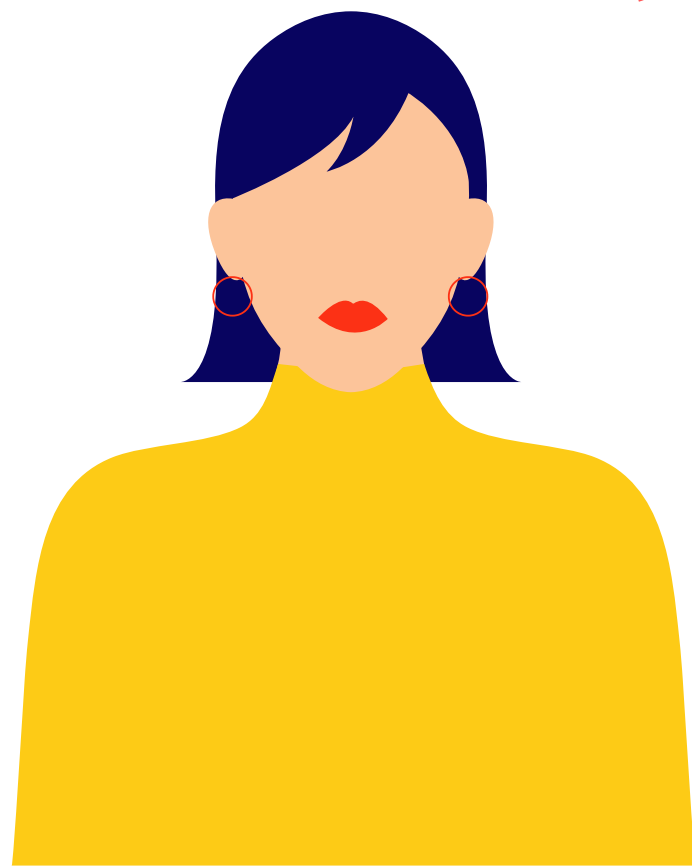
Rikke ringer til Birgitte

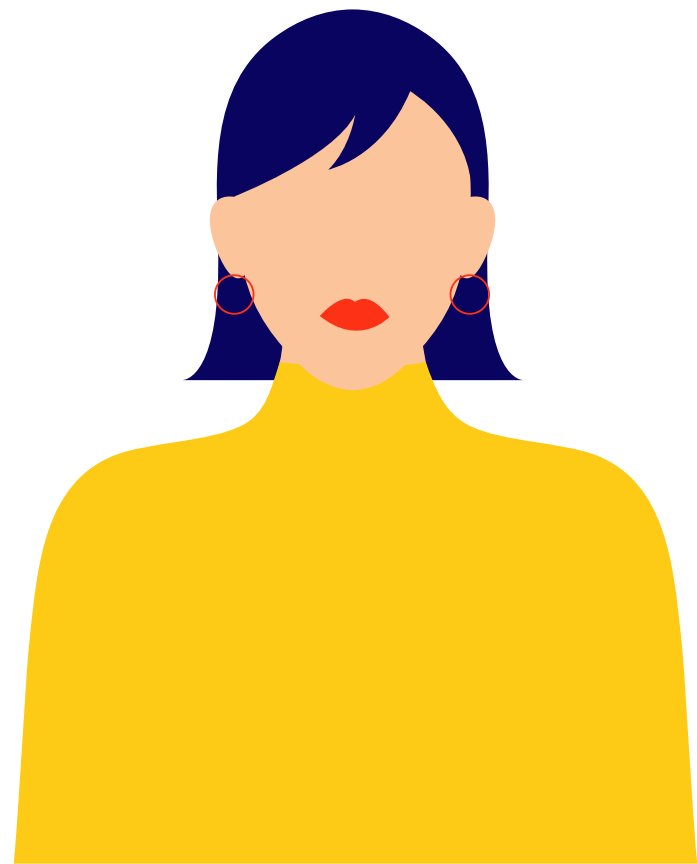
Rikke: Det er lidt svært med det tidspunkt, da jeg så skal bede mig fri fra jobbet.

Birgitte: Jo, men du vil vel gerne i gang, og det er altså den tid, som jeg kan tilbyde. Har du kontaktet andre psykologer, siden vi talte sammen sidst?

Nej, jeg ville jo vente, til du havde tid, fordi du har viden om, det som er mit problem. Bliver det den tid hver gang til samtale?

Ja det gør det, så du må jo bestemme dig.

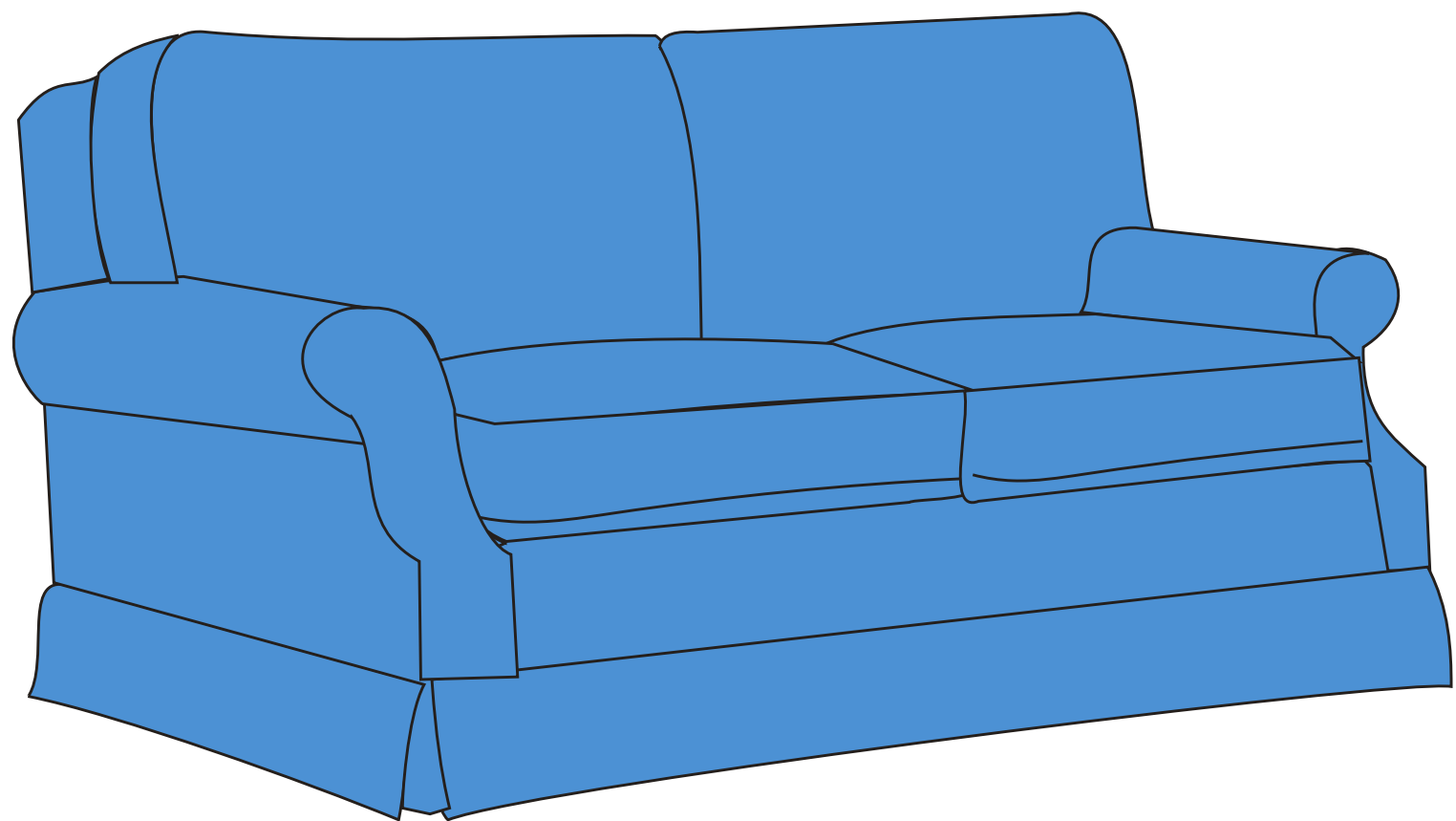
Som du sikkert har forstået, er der mange, som ønsker behandling hos mig?

Rikke ringer til sin leder den mandag morgen kl. 8 og fortæller, at hun har haft et maveonde søndag og derfor må melde sig syg i dag.

**Rikke møder frem i
klinikken til tiden og
venter lidt inden,
psykologen åbner
døren til
samtalerummet**

**Goddag, Rikke,
velkommen - kom
med ind og sæt dig
der i sofaen, så du
sidder behageligt.**

**Vil du have et glas
vand?**

**Ja tak - dertvil være
dejligt, jeg bliver altid så
tør i munden, når jeg er
nervøs.**

**Jeg har læst den
henvisning, din læge har
sendt til mig og har
tænkt lidt over, hvor
alvorlig din problematik
er? Hvad er dine egne
forventninger til, hvad du
skal have ud af at gå til
psykologsamtaler?**

Jeg vil så gerne få talt om de flashbacks, som jeg oplever, og så trækker jeg mig ligesom ind i mig selv og kan ikke rigtig mærke mine opgivelser. Det skræmmer mig, for jeg vil så gerne være en nærværende kollega.

Vi har jo kun 12 gange under sygesikringsordningen, hvor du får tilskud. Ud fra min faglige viden og erfaringer fra mange patientbehandlinger, har du måske allerede for store forventninger til, hvad du kan opnå i sådan et forløb?

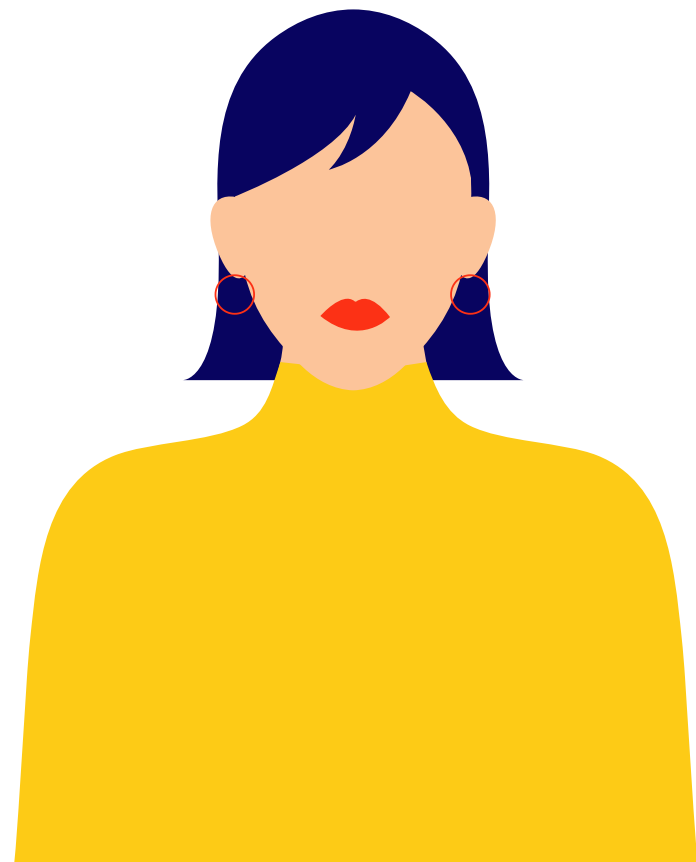

Måske skal jeg så selv kunne betale for flere samtaler bagefter?

Min erfaring er, at man ikke skal rode for meget op i minder, som det kan være svært at lukke af for bagefter. Derfor vil jeg i stedet hjælpe dig med at lukke det ned.

Lukke det ned - hvad mener du med det? Jeg har det jo ligesom en trykkoger indvendigt, og det giver vel ikke mening at stramme låget mere?

Det med trykkogeren er jo et godt billede på, at du føler dig presset - men man tager jo trykket af sådan en ved at lette på ventilen, så dampen kan komme ud. Det er jo lidt det vi taler om her.

**Så du synes, at jeg bare skal prøve
at leve med det, jeg har oplevet.
Glemme, hvor væmmeligt det var?**

**Nej, ikke leve
med det, men
komme
overens med
det**

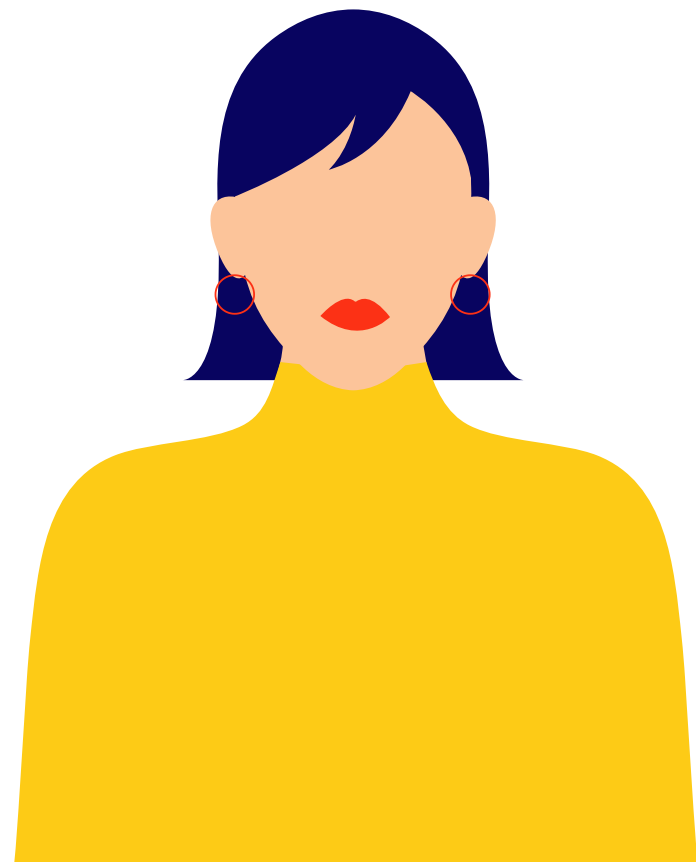

**Jeg tror alligevel ikke, at du helt
forstår, hvor svært det er for
mig at skulle skjule hele tiden,
at jeg er fyldt op at tanker.**

**Jeg har jo snakket
med så mange
patienter og ved
derfor også, hvor
ubehageligt det kan
være. Har du for
resten nogen
psykiske diagnoser?**

Nej, jeg har altid forsøgt at passe mine ting og klare mig. Men min mor fik vist nok en diagnose med depression, da hun blev ældre. Men det talte vi ikke åbent om i familien.

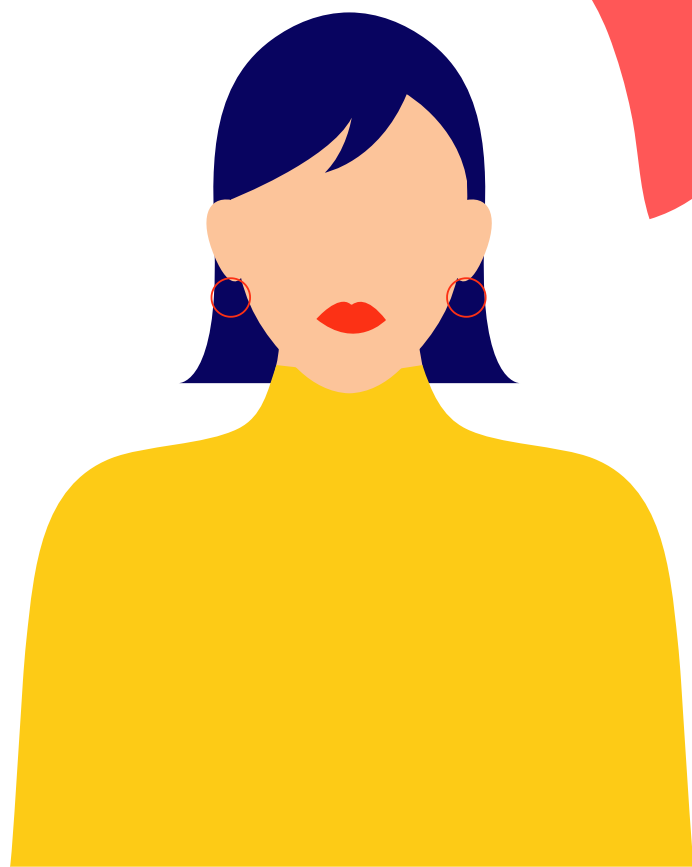
Nå, depression i familien. Har du selv symptomer på depression? Er du særlig trist om morgenen, når du står op?

Bliver du let træt og mister overblik i forhold til dine opgaver på jobbet eller derhjemme?

Drikker du mere nu, end du ellers har for vane?

Ved du hvad, det var min mor der havde en depression. Måske fik hun den, da hun blev klar over, at der var sket noget utilgiveligt i min barndom, og hun ikke beskyttede mig.

Ja, der kan være mange medskyldige i overgreb.

Spørgsmål til fælles refleksion

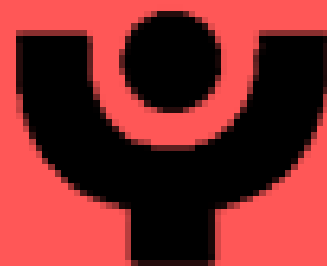
**- Hvilke tanker gør du dig om
udviklingen i samtalen - hvad tror
du bliver næste skridt?**

**Hvad tænker du om psykologens
tilgang til mødet med Rikke?**

-Er der etiske dilemmaer i spil i forhold til psykologens håndtering af kontakten?

Hvilke etiske principper finder du især kan være relevante?

Komité for Etik

DANSK
PSYKOLOG
FORENING